

Storsand Bolig AS

Att. Bård Rasch Haugen

Saksbehandler, innvalgstelefon

Andreas Røed, 32266614

Avslag på søknad om tillatelse til mudring og utfylling i sjø ved Slottet, Storsand i Asker kommune

Statsforvalteren i Oslo og Viken har ferdigbehandlet søknaden fra Storsand Bolig AS, der det søkes om tillatelse etter forurensningsloven til utfylling og mudring i sjø ved Slottet, Storsand (gbnr. 353/115) i Asker kommune.

Statsforvalteren avslår søknaden om tillatelse etter forurensningsloven. Avslaget er fattet med hjemmel i forurensningsloven § 11.

Statsforvalteren fatter vedtak om gebyr på kr 74 800,- for behandling av saken.

Vedtaket om avslag og gebyrfastsettelse kan påklages av berørte parter eller andre med rettslig klageinteresse, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29. Klagefrist er satt til 15.08.2023.

Statsforvalteren i Oslo og Viken viser til søknad mottatt 23.03.2022 fra Norconsult AS på vegne av Storsand Bolig AS, der det søkes om tillatelse til utfylling og mudring i sjø ved Slottet, Storsand (gbnr. 353/115) i Asker kommune. Det vises også til tilleggsinformasjon til søknaden datert 06.07.2022, samt revidert søknad datert 15.05.2023.

Sammendrag av søknad

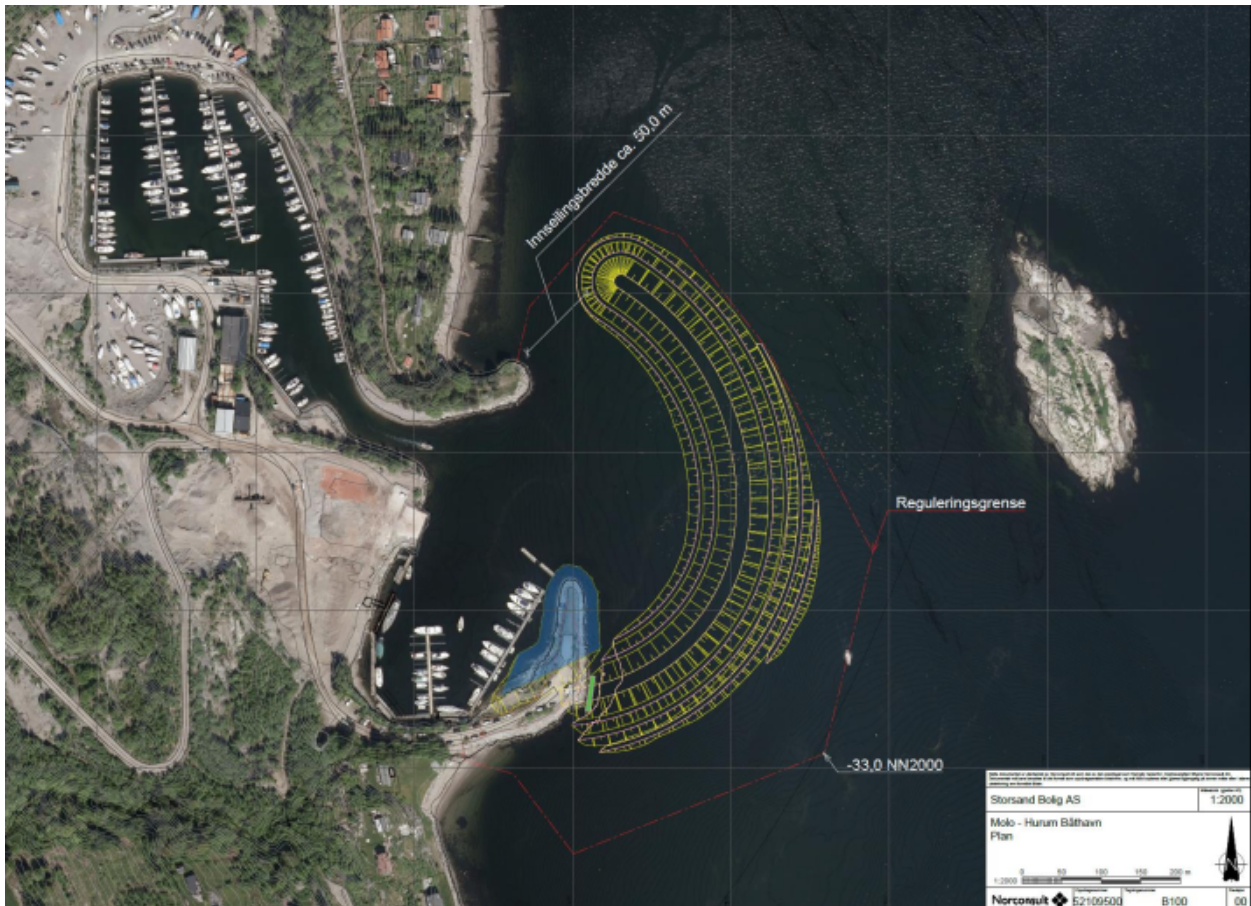
Storsand Bolig AS planlegger boligutbygging på land, ny småbåthavn og utvidelse av molo i sjø på Slottet, Storsand (gbnr. 353/115) i Asker kommune. Moloen skal etableres ved utfylling i sjø med sprengstein. I tillegg skal det mudres for å fjerne eksisterende molo.

Det søkes om tillatelse etter forurensningsloven til utfylling av 300 000 m³ sprengstein for etablering av ny molo. Det er forventet at utfyllingsmassene kan inneholde mellom 24 000 – 30 000 m³ finstoff (silt, leire, sand og grus) som vil spre seg i vannmassene ved utfylling. Søker påpeker i den forbindelse at sprengsteinsmassene skal fylles ut jevnlig over en periode på 2 år, og at spredning av partikler dermed vil være begrenset. Det ble opprinnelig søkt om tillatelse til utfylling av 420 000 m³ (± 84 000 m³) sprengstein, men på grunn av endringer i prosjektet ble omfanget av moloen endret

på. På grunn av endringene i prosjektet vil ikke utfyllingen legge direkte beslag på sjøbunn hvor det er registrerte naturverdier. Utfyllingen vil i all hovedsak legge beslag på sjøbunn bestående av sand/grov sand og bart fjell med noe tilvekst av rødalger (fig. 1).

I forbindelse med fjerning av eksisterende molo, søkes det også om tillatelse til mudring av 26 500 m³ (\pm 5 300 m³) innenfor 5 500 m² (\pm 500 m²). Massene som skal mudres skal utelukkende bestå av molomasser (blokker og sprengsteinsmasser). Overskuddsmasser fra mudringen er planlagt gjenbrukt som kjernemasser i den nye moloen (fig. 1).

Figur 1. Plantegning av endelig utfyllings- og mudringsområde (Norconsult RIM06).

Det er planlagt å gjennomføre mudrearbeidene etter at store deler av ny molo er bygd opp. Det vurderes i søknaden at ny molo da vil fungere som et hinder for spredning av partikler til utenforliggende vannmasser. Det er ikke planlagt å benytte partikkelsperre ved gjennomføringen av arbeidene. På grunn av strømninger i tiltaksområdet vurderes det at finstoff fra utfyllingsmasser vil spres vekk fra naturverdier i strandsonen. Det påpekes likevel at finstoff fra utfyllingsmassene vil kunne spres mot ålegress og bløtbunnsområdene i influensområdet. Det beskrives i søknaden at det er ønskelig å etablere en turbiditetsmåler 500 meter unna tiltaksområdet på 30 meters dyp for å beskytte gyteområdet til torsk og sild. Det beskrives også at det kan settes opp turbiditetsmåler som fanger opp spredning mot ålegressengen i influensområdet. En bekk rett sør for tiltaksområdet ville i utgangspunktet blitt påvirket av arbeidene, men som følge av endringene som er gjennomført i prosjektet, vil ikke utfyllingen ha noen innvirkning på bekken ifølge tiltakshaver.

Sedimentet i tiltaksområdet består hovedsakelig av sand med noe innslag av silt, og det er påvist forurenset sediment i form av PAH-forbindelser i tilstandsklasse III i tiltaksområdet. Det forekommer også et bløtbunnsområde i småbåthavna, og den prosjekterte moloen grenser til bløtbunnsområder i nord og i sør. Av hensyn til friluftsliv og rekreasjon anbefales det som hovedregel at det ikke tillates tiltak i sjø i perioden mellom 15. mai og 15. september. På grunn av fremdriften i prosjektet og utfordringer knyttet til massehåndtering, søkes det om tillatelse til å gjennomføre mudre- og utfyllingsarbeider frem til 15. juni, med gjenoppstart 15. august.

Høring

Statsforvalteren i Oslo og Viken har sendt søknaden på høring i tidsperioden 28.06.22 – 31.08.2022. Søknaden ble også lagt ut på Statsforvalteren sine nettsider.

Vi har mottatt 11 høringsuttalelser. Nedenfor gjengis en oppsummering av høringsuttalelsene. Flere av høringsuttalelsene tar opp de samme utfordringene. Gjentakende temaer i høringsuttalelsene svares ut av tiltakshaver under generelle kommentarer fra Storsand Bolig AS.

Norsk Maritimt Museum påpeker at det forekommer spredte funn av kulturhistorisk materiale i nærheten av tiltaksområdet. Norsk Maritimt Museum krever derfor å gjennomføre en marinarkeologisk registrering før de uttaler seg til søknaden, jf. kulturminneloven § 9 (tiltakshavers undersøkelsesplikt). Tiltakshaver plikter å dekke kostnadene for arkeologiske undersøkelser, jf. kulturminneloven § 10. Norsk Maritimt Museum anmoder tiltakshaver om å ta kontakt med museet for utarbeidelse av budsjett og kontrakt.

Storsand Bolig AS bekrefter at de har tatt kontakt med Norsk Maritimt Museum. Det ble gjennomført undersøkelser i sjø i regi av Norsk Maritimt Museum 16. februar 2023, og det ble ikke funnet fredete eller vernede kulturminner i sjø innenfor tiltaksområdet. I rapport fra Norsk Maritimt Museum (2022258 *Slottet*) konkluderes det med at de ikke har noen innvendinger til tiltaket.

Norges Vassdrags- og energidirektorat (NVE) påpeker at det er mulighet for marin leire i sjø og på land i det aktuelle området. Det er viktig at sikkerhet mot skred ivaretas, jf. plan- og bygningsloven § 28-1 om krav til sikker byggegrunn, og byggeteknisk forskrift (TEK17) § 7-3. NVE forutsetter at den vedtatte reguleringsplanen for området (Storsand sandtak – slottet gård, Askers kommune saksnummer 20/5605) dokumenterer og ivaretar sikkerhet mot skred, og at plan- og bygningsmyndigheten føler opp dette i egen byggesak. På samme måte forutsetter NVE at sikkerhet mot flom og erosjon er dokumentert og ivaretatt i reguleringsplanen for Storsand sandtak, jf. TEK17 § 7-2, og følges opp i byggesak. Det ligger en bekk med utløp sør for den eksisterende moloen. Det må tas hensyn til allmenne interesser i vassdraget i tråd med aktsomhetsplikten i vannressursloven § 5.

Storsand Bolig AS påpeker at sikkerhet mot skred skal ivaretas i geoteknisk prosjektering av moloen. Det vises ellers til vurderinger gjort i forbindelse med reguleringsplanfasen.

Fiskeridirektoratet ser det som negativt at viktige naturverdier ødelegges eller miljøgifter slippes ut eller spres i naturmiljøet hvor de akkumuleres i næringskjeden som på sikt representerer en fare for både mennesker og dyr. Fiskeridirektoratet vurderer all mudring som lite ønskelig i forhold til bløtbunnsområdene og deres betydning sett i en større økologisk sammenheng. Ut fra totalbilde med tanke på bestander av villfisk på Skagerakkysten og spesielt kysttorsken er alle gruntvannsområder viktig å bevare.

Grunne bløtbunnsområder, herunder ålegressenger, utgjør viktige beite- og oppvekstområder for mange arter av fisk og andre marine organismer. Bløtbunnsarter er i hovedsak stasjonære og påvirkes av faktorer direkte på de stedene de befinner seg. Inngrep som mudring vil endre produktiviteten og det biologiske mangfoldet i området som blir berørt varig eller i en kortere periode.

Dersom Statsforvalteren gir tillatelse til omsøkte tiltak, må det gjennomføres tiltak for å redusere spredning av forurensede partikler, miljøgifter og plast etter sprengstein. Tiltaket må gjennomføres på en skånsom måte, slik at omliggende naturmiljø i så liten grad som mulig påvirkes. Det omsøkte tiltaket vil for øvrig ikke komme i konflikt med fiskeriinteressene i området.

Kystverket påpeker at alle tiltak som kan påvirke sikkerheten eller ferdselen i farvannet er søknadspliktig etter havne- og farvannsloven § 14. Tiltaksområdet ligger i all hovedsak i kommunens sjøområde og er således utenfor hoved- og biled, men det kan av søknaden se ut som tiltaket også berører hoved- og biled. Det er dermed Kystverket som skal behandle en søknad etter havne- og farvannsloven. Kystverket ber om at søknad etter havne- og farvannsloven sendes til Kystverket for vurdering.

Storsand Bolig AS opplyser at søknad i henhold til havne- og farvannsloven skal sendes til Kystverket.

Statens Vegvesen uttaler seg som vegmyndighet for riksveger i denne saken. E134 går i tunnel under Oslofjorden nær utfyllingsområdet. Utvidelse med nytt tunnellop (ny Oslofjordtunnel) er regulert. Statens vegvesen gjør oppmerksom på at det må søkes om tillatelse til Statens vegvesen, dersom det skulle bli aktuelt med sprengningsarbeider. Dokumentasjon av mulige konsekvenser for eksisterende Oslofjordtunnel og ny Oslofjordtunnel skal inngå i en eventuell søknad.

Storsand Bolig AS tar uttalelsen fra Statens vegvesen til etterretning.

Vannområde Indre Oslofjord Vest påpeker at tiltaket er stort og ligger i et område med viktige naturverdier og naturområder. Bygging av molo med store mengder masser vil sammen med utslipp av tunneldrivevann fra bygging av ny Oslofjordtunnel, medføre en betydelig belastning på natur og miljø i området i flere år fremover. Tiltakets størrelse og nærheten til naturreservatet Storskjær er også i konflikt med økologiske målsetninger (FN, Oslofjordplanen, vannforskriftens § 4).

Vannområde Indre Oslofjord Vest savner en fullstendig miljørisikovurdering av tiltaket, samt detaljer rundt dybdeforhold, motfyllinger og påvirkninger av havstrømmer, vær og vind. Vannforskriftens krav til miljømål er sammen med tiltakene i «*Helhetlig tiltaksplan for en ren og rik Oslofjord med et aktivt friluftsliv*» viktige føringer for å oppnå en bedre kjemisk og økologisk tilstand i Oslofjorden. Vannområde Indre Oslofjord Vest savner en vurdering av vannforskriftens § 12 om ny aktivitet eller nye inngrep i søknaden, samt en beskrivelse av hvordan tiltaket skal sikre at miljømålene i henhold til vannforskriftens § 4 for vannforekomstene «Hurum» og «Storsand bekkefelt» kan nås.

Storsand Bolig AS svarer at de er i kontakt med Statens vegvesen for å samkjøre utbygging av molo og utslippet av tunnelvannet, slik at omsøkt fylling ikke er til hinder for utslippspunktet.

Naturvernforbundet uttaler seg på vegne av Naturvernforbundet i Asker, Naturvernforbundet i Hurum og Røyken og Naturvernforbundet i Oslo og Akershus. Naturvernforbundet påpeker at det i Storskjær naturreservat og Småskjær fuglefredningsområde gjelder ferdselsforbud på land og i sjø

(hensynssone 50 m fra land) i perioden 15.4 – 15.7. Aktiviteter i denne perioden vil forstyrre blant annet fuglelivet på Storskjær og Småskjær. En utbygging vil senere øke trafikken og belastningen i området.

Naturvernforbundet påpeker også at tiltaksområdet inngår i gyteområdet til torsk, samt at det også i området er et fredningsområde for hummer. Sterke strømmer gir et rikt plante- og dyreliv i området, og Naturvernforbundet mener at et hvert inngrep vil skade dette. Moloen vil ødelegge for bløtbunn, flora og fauna i området. Dette gjelder spesielt konstruksjonen under vann. Et stort område vil dekkes av et lite floravennlig materiale. Avbøtende tiltak finnes, men disse nevnes ikke i søknaden. Naturvernforbundet savner også undersøkelser av flora og fauna. Det påpekes i tillegg at endrede strømforhold etter moloutbyggingen må utredes nærmere. Området har til dels sterke strømmer og risiko for uønskede hvirvler og strømforhold risikeres. Modelleringer kan belyse forandringer i strømforhold, men dette er ikke gjennomført. Undersøkelsene gjennomført av Norconsult på strøm og hydrografi er mangelfulle. En ukes strømbesetninger sier lite om strømforholdene i området. De foretatte målingene er ikke representative for forholdene i området og gir ikke tilfredsstillende grunnlag om mulige forandringer. Naturvernforbundet uttrykker også bekymringer knyttet til forurensning fra prosjektet i form spredning av partikler, plast og utslipp av nitrogen.

Storsand Bolig AS tar uttalelsen fra Naturvernforbundet til etterretning når det gjelder fredningsområde for hummer og gyteområde for torsk. Tiltakshaver påpeker også at Norconsult tidligere har gjennomført miljøteknisk sedimentundersøkelse nord for sjeteen. Resultatene viser at sedimentene ved Drøbaksterskelen er av en annen karakter enn i tiltaksområdet for omsøkt fylling.

Slottet Hytteeierforening er bekymret for at miljøkonsekvensene av en så stor molo ikke er godt nok utredet. Før det gis tillatelse til mudring og utfylling oppfordres det til å finne alternativ disponering av massene fra Oslofjordtunnelen slik at miljøkonsekvensene reduseres sammenholdt med bruken av massene til molo.

Slottet Hytteeierforening antar at moloen vil presse båttrafikken nærmere naturreservatet på Storskjær, der det er ferdselsforbud i perioden mellom 15.4 og 15.7. Slottet Hytteeierforening viser også til en tidligere uttalelse fra Fiskeridirektoratet i forbindelse med et annet nærliggende privat byggeprosjekt. Denne uttalelsen legger vekt på ivaretagelse av bløtbunnsområder og gyteområde for torsk, og viktigheten av å ta vare på disse naturverdiene. Slottet Hytteeierforening påpeker også at undersøkelsene som er lovet utført før igangsettelse er mangelfulle eller ikke gjennomført. Det mangler blant annet undersøkelser av flora og fauna. Det etterspørres også undersøkelser av havbunnen gjennomført av Norconsult/Geoconsult fra august 2022. I tillegg påpekes det at endrede strømforhold må utredes og modelleres. Med hensyn til friluftsliv og rekreasjonsområder i umiddelbar nærhet, bes det om at det ikke gis tillatelse til arbeider i juli måned. Dersom det blir gitt tillatelse til utfylling, bes det om at moloens størrelse reduseres vesentlig mot både øst og nord.

Torild Wraalsen ser med stor misnøye på det planlagte prosjektet, når både forskning og egne erfaringer, tilsier at Oslofjorden er i miljømessig krise. Det vises til *Hehetlig tiltaksplan for en ren og rik Oslofjord med et aktivt friluftsliv*, som konkluderer med at tilstanden for livet i Oslofjorden er alvorlig. Som nærmeste nabo påpeker Wraalsen at naboer ikke har blitt varslet av utbygger om at det er søkt om tillatelse til utfylling i fjorden, og tiltakshaver har på ingen måter søkt å opprette dialog med naboer.

Wraalsen påpeker at offentlige myndigheter bør med utgangspunkt i fjordens miljømessige krise anse det som viktigere å skåne miljøet og tenke langsiktig, enn kortsiktig å prioritere anlegg for å få

på plass enda flere lystbåter på fjorden. Det er allerede en stor molo og en stor båthavn i Storsand sandtak.

Planen over utbyggingen viser at det skal bygges utover anleggseiers tomtegrenser og inn på naboens/Wraalsens tomt på flere steder. Grensen ble bestemt i Jordskifterettens dom i 1996, og av offisiell grenseoppmåling 26.09.1996. Dette har utbygger blitt varslet om gjentakende ganger, og har også blitt kommunisert til Asker kommune flere ganger uten at dette har blitt besvart. Deler av moloen både over og under vann ligger ifølge Wraalsen på deres eiendom. Wraalsen opprettholder sitt krav til at de offisielt oppmålte grensene skal gjelde, og Wraalsen godtar ikke at en utbygging skal foregå på deres eiendom.

Wraalsen uttrykker bekymring knyttet til tiltakets nærhet til naturreservatene Storskjær og Lilleskjær. Den nye planlagte molen, over og under vann, vil gå svært nær naturreservatets definerte område. Det er et spørsmål om det mellom den nye moloen og naturreservatets yttergrense vil bli nok rom til forsvarlig ferdsel med båter. En flerårig massiv dumping av store steinmasser så nært naturreservatet vil også være svært ødeleggende for livet i naturreservatet.

Det påpekes også at det langs grensen mellom utbyggingsområdet og Wraalsens eiendom ligger en bekk, som i stor grad ligger på deres eiendom. De planer lagt frem av utbygger viser at moloen og spesielt det som går ut under vann kommer til å blokkere bekkens utløp/innløp. Wraalsen har observert at det er mye naturlig liv i bekken med fiskeyngel, salamandere/firfisler, oterfamilier, ender mm. En blokkering/forstyrning av ut/innløp vil i stor grad forstyrre/stoppe bekkens dyreliv.

I front av Wraalsens eiendom har Wraalsen fått anlagt en strand som har stor bruksverdi for alle familiene som ofte bor der ute hele sommeren. I tillegg utgjør denne stranden en økonomisk stor verdi for eiendommenes salgsverdi. Gjennom året brukes også stranden av et bredt spekter av fugler, ærfugler, hegre, grågåås, hvitkinngås, stokkender, silender, laksender, måker, etc. Utbyggers planlagte molo vil over/under vann gå et godt stykke inn på Wraalsens strand. Dette vil ødelegge stranda og gjøre den ubrukelig for dyr og mennesker. Dette anser Wraalsen som urimelig og ulovlig.

Med den planlagte oppfyllingen mot og på Wraalsens strand vurderer Wraalsen at det er stor fare for at de nye bølge- og strømsituasjonene vil føre til sterk erosjon med strømmer som graver seg inn på land med fare for at stranden og deretter gressvollen langsomt vil forsvinne. Wraalsen har sett at dette har skjedd flere steder for eksempel etter at bølgebryter ble etablert på Rødtangen i 2011 hvor stor uforutsett erosjon oppsto, og hvor nå størstedelen av stranden er borte. Wraalsen har ikke sett noen faglige utredninger fra utbygger på hvordan nye strømforhold vil arte seg og med hvilke konsekvenser dette vil medføre med tanke på erosjon.

En massiv transport og utfylling av planlagte steinmasser vil måtte skape stor forurensning av det lokale miljøet i form av støv, støv og gass. Wraalsen har ikke sett at det er utarbeidet faglig beskrivelse av hvilke konsekvenser dette vil få for folk som oppholder seg på nabotomtene. Wraalsen savner også beskrivelse av vernetiltak i denne forbindelse. Wraalsens hus ligger ca. 10 meter fra transportveien, og Wraalsen ser det som sannsynlig at både hus og hage vil bli sterkt skadet av støv og gass over flere år, og at dette vil innebære store økonomiske kostnader til ekstra vedlikehold. Det virker sannsynlig at det vil bli umulig å bruke naboeiendommene i flere år gjennom prosjektperioden ifølge Wraalsen. Det er for sameiet sør for den planlagte moloen flere familier som bor der det meste av sommerhalvåret og helger resten av året. En tilsvarende utestenging fra sin fritidsbolig vil sannsynligvis også gjelde for sameiet mot nord. Å leie eventuelt alternative sommerboliger vil medføre store kostnader for den enkelte familie.

Bruk av steinmasser fra ny Oslofjordforbindelse til bygging av en ekstra molo, virker som en kortsiktig vurdering basert på å spare kostnader for bygging av tunnelen. Det bør pålegge ansvarlige offentlige instanser til å ta et mer langsiktig syn hvor vårt fremtidige miljø og dets økonomiske betydning er vurdert som viktigere. Det vil for eksempel fortsatt være mulig å deponere massene på samme måte som ble brukt ved bygging av tunnellop 1, hvor sprengstein ble midlertidig deponert i Storsand sandtak, knust på stedet og solgt videre til andre prosjekter. Andre alternativer finnes også, for eksempel i nabokommunen Bærum hvor det nå skal rives en hel bergås; Steinshøgda, for å knuses til stein av selskapet Franzefoss med grunnlag i at de opplever at stein til knusing er mangelvare.

Storsand Bolig AS understreker at prosjektet ikke vil berøre noen andres eiendom. Utbygger vil forholde seg til reguleringsplan og innenfor området de disponerer. I god tid før anleggsarbeidet starter vil utbygger arrangere infomøter/skriv vedrørende tiltak og fremdrift på prosjektet. Dette vil bli koordinert sammen med Statens vegvesen og dets entreprenør.

Når det gjelder erosjon skal Norconsult gjennomføre en vurdering av mulig erosjon på stedet. Rapport vil ettersendes. Tiltakshaver påpeker også at arbeidene vil bli gjennomført innenfor gjeldende lovverk og forskrifter når det gjelder støv, støy og gass. Her finnes det forskrifter med detaljerte krav. Det er en betydelig totalmengde som skal transporteres, men det vil foregå over lang tid slik at intensiteten vil være tilsvarende produksjonen i tunnelen. Det er lagt opp til at utleggingen skal foregå miljøvennlig og effektivt med minst mulig håndtering av tippmassene. Storsand Bolig AS har ikke erfaring med at hus skades av støv eller gass ved slike arbeider. Det har hendt at støv må vaskes bort.

I forbindelse med utbygging av Slottet til boligformål vil utbygger sørge for at det alltid skal være trykt og oppmerket for å kunne bruke kyststien i området. Utbygger vil ha stort fokus på infoskriv og merking for gjennomgang på stier. Anleggsområdet som ligger på BKB 3 og 4 vil ikke være tilgjengelig for gjennomgang i anleggsperioden.

Moloen med småbåthavn er regulert fordi det ansett som et samfunnsnyttig tiltak. Når en nå bruker tunnelmasse til fylling minimaliserer en transport av tunnelmassene. Tunnelmasser er generelt mindre egnet som rådstoff til kvalitetsprodukter pukk/grus fordi berget blir mye hardere sprengt. Kjøring til mellomager og å hente ut igjen fra mellomager er en løsning som gir økt massehåndtering og klimagassutslipp. Det er generelt et masseoverskudd i Osloområdet og mangel på samfunnsmessige gode formål å bruke massene til.

Unn Orstein mener det er viktig å hensynte padlerens sikkerhet i forbindelse med prosjektet. En stor steinsatt molo som tvinger padlerne på utsiden, er en stor sikkerhetsrisiko og belastning. Bølgene forverres langs moloen og det er ingen mulighet for å redde seg til land. Ved design av vanngjennomstrømning er det viktig at det blir gode forhold slik at padlerne kan padle langs land og under en bro for å unngå eksponering for mer krevende forhold enn det de generelle værholdene langs kysten tilsier.

Orstein sendte en klage (vedlagt) etter politisk vedtak fordi bestemmelsen var mangelfull - og kommunen svarte som følger: "Klager ønsker at reguleringsbestemmelsene skal ivareta padlernes behov. Kommunedirektøren anser at dette er et innspill som burde vært fremsatt på et tidligere tidspunkt i planprosessen, og at det ikke er et forhold som tilsier at reguleringsplanen må oppheves. Klagers innspill kan imidlertid vurderes i den etterfølgende byggesak som skal behandles politisk."

En endring av denne type for å ivareta sikkerheten må gjøres før saken kommer opp til neste politisk behandling. Her mener Orstein myndighetene må reagere og ikke legge ansvaret over på politikerne. Asker kommune jobber med tema ferdselsveier som inkluderer padleled. Denne saken bør følges opp i andre kanaler hvis ikke Statsforvalteren kan sikre ferdselsåren langs kysten.

Storsand Bolig AS påpeker at dette er et forslag som hører under reguleringsplanfasen. Det er ikke stilt krav om bru/kulvert/tilrettelegging i reguleringsplanen. Forurensningsregelverket hjemler ikke slike krav.

I forbindelse med endringen av prosjektet og omfanget av moloen har tiltakshaver likevel lagt opp til at det skal legges inn et rør med en diameter på 2,5 meter i den sørlige enden av utfyllingen. Denne passasjen vil padlere kunne ta i bruk.

Janne Vinje Martinsen mener at prosjektet ikke bør gjennomføres. Oslofjorden er i krise, og det å flytte så store mengder masser til et sårbart sted, vil få enorme negative konsekvenser for livet i Oslofjorden. Martinsen påpeker at det må gjennomføres en grundig konsekvensutredning av hvordan prosjektet vil påvirke livet og kvaliteten til fjorden, før det eventuelt gis en tillatelse. Martinsen påpeker at tiltaket ikke er reverserbart.

Generelle kommentarer fra Storsand Bolig AS

Storsand Bolig AS påpeker at det i høringsuttalelsene er en del gjentakende temaer som dukker opp. Når det gjelder naturkartlegging informeres det at det har blitt gjennomført naturkartlegging i tiltaks- og influensområdet i etterkant av innsendt søknad til Statsforvalteren. Resultatene fra naturkartleggingen er rapportert i Norconsult-rapport «RIM-04. Kartlegging av marint naturmangfold Storsand, Asker». I rapporten er det foreslått avbøtende tiltak som vil kunne bidra til at naturmangfoldet reetableres etter endt anleggsfase.

Det kommer frem av rapporten at omsøkt fylling er egnet for reetablering av tare i området. Prosjektet skal også undersøke om stein med tare kan mellomlagres før den settes ut på moloen igjen. Et alternativ vil være å sette ut stein som inneholder kimplanter av tare i utkant av omsøkt fylling. Det kommer også frem av rapporten at det kan være mulig å etablere turbiditetsmålere slik at det fanges opp mulig partikkelspredning mot ålegressengen og tareskogen på Storskjær.

I selve tiltaksområdet er det registrert noe stein, samt et lite område med hardbunn. I hardbunnsområdene er det registrert en del rødalger. I sørvestlig ende av omsøkt fylling ville i utgangspunktet en liten del av registrert bløtbunnsområde direkte tildekkes, men som følge av endringen av fyllingen vil denne ikke dekkes over. Bløtbunnsområdene og ålegress i influensområde vil imidlertid bli påvirket av tilslamming fra tiltaket. Naturkartleggingen og strømmålingene viser at området er preget av sterk strøm, og tilslammingen vil derfor kunne være kortvarig.

I høringsuttalelsene nevnes det at moloen vil presse båttrafikken nærmere Storskjær. Avstanden mellom moloen og Storskjær er i overkant av 200 meter, mens fyllingsfoten ligger på en vanndybde i underkant av 15 meter. Storsand Bolig AS anser at dette vil være tilstrekkelig plass for ferdsel av fritidsbåter.

Tiltak i sjø er som regel ikke tillatt i perioden 15. mai til 15. september, og i perioden 15. april til 15. juli er det et generelt ferdselsforbud i naturreservatet. Storsand Bolig AS ønsker å respektere natur- og fritidsinteresser på sommertid, samtidig som de er avhengig av å disponere leverte sprengsteinsmasser. I avtalen mellom Statens vegvesen og Storsand Bolig AS er det avtalt jevn levering av tunnelmasser gjennom hele året. Prosjektet ser etter alternative bruksområder på

sandtaket for leverte tunnelmasser ved en lenger stopp i utfyllingsarbeidet. I dag drives sandtaket på landsiden av tiltaksområdet, mens det øst for Storskjær er regelmessig skipsfart. Naturrestatet på Storskjær er derfor alt eksponert for støyforurensning. Prosjektet ønsker å justere innsendt søknad, slik at det nå søkes om tillatelse til å fylle ut sprengsteinsmasser i sjø frem til 15. juni, med gjenoppstart 15. august. Dette vil kunne medføre en noe forlenget anleggsperiode.

Strømmålinger i prosjektet er innhentet over to uker, som er en relativt kort periode. Konklusjonen trukket fra denne undersøkelsen er støttet av andre gjennomførte strømundersøkelser. På vegne av Kystverket har Norconsult tidligere gjennomført strømmålinger nord for tiltaksområdet i sommermånedene. Målt overflatestrøm nord for tiltaksområdet sammenfaller med målt strømforhold i tiltaksområdet for utfylling av sprengsteinsmasser. I tillegg er det tidligere gjennomført strømstudier i Drøbaksundet som konkluderer med at overflatestrømmen i området rundt sjetéen er sterkere ut enn inn i månedene september, oktober og november. Hovedstrømforholdene som påvirker det grunnere området mellom Storskjær og småbåthavnen er derfor godt kartlagt.

Omsøkt fylling av sprengsteinsmasser vil redusere vannsøylens tverrsnitt mellom Storskjær og småbåthavnen. Når vannsøylens tverrsnitt reduseres, øker strømstyrken. Sterk strøm tilrettelegger for et eksepsjonelt rikt plante- og dyreliv. Prosjektet mener derfor at det er nok kunnskap og tilgjengelig strømdata fra området til å kunne konkludere med at tiltaket ikke vil medføre at strømhastigheten i området avtar. For å tilrettelegge for god vannutskiftning og strømningsforhold ønsker prosjektet å se nærmere på muligheten for å etablere en åpning sør på moloen. Hvis det er mulig å etablere en stor nok åpning vil padlere i området kunne benytte seg av åpningen (Ref. høringsuttalelse fra Unn Orstein).

I innsendt miljørisikovurdering er problematikken rundt partikler, plast og nitrogen kommentert. Det kan ytterligere kommenteres at studier viser at det i 2019 ble sluppet ut i overkant av 2000 tonn nitrogen i Indre Oslofjord. Kilden til utslippet var 428 tonn nitrogen fra jordbruk, 1563 tonn nitrogen fra renseanlegg og avløp og 51 tonn nitrogen fra industri. I søknaden som er tilsendt Statsforvalteren i Oslo og Viken er det søkt om tillatelse til utfylling av 300 000 m³ sprengsteinsmasser over en periode på 2 år. I de to årene massene fylles viser et grovt estimat at det vil tilføres rundt 8% av Indre Oslofjordens årlige nitrogentilførsel. Nitrogen fra utfyllingen vil slippes ut i et strømrikt område med utadgående strøm, og vil derfor raskt fortynnes, og ikke oppnå toksisk effekt.

Prosjektet anbefaler ikke tiltak som vasking av sprengstein for å fjerne nitrogenet. Nitrogenrensning av sprengstein er en komplisert og svært ressurskrevende prosess. I tillegg vil den kunne medføre miljøproblematikk på land. Videre er det ikke anbefalt bruk av siltgardin i tiltaksområdet da batymetrien og strømforholdene vil gjøre det komplisert å vedlikeholde siltgarden. En siltgardin vil da kunne virke mot sin hensikt. Av avbøtende tiltak er det i innsendt søknad nevnt turbiditetsovervåkning. For hver turbiditetsstasjon må det settes en alarmgrense og en grenseverdi for turbiditet, basert på stasjonens formål. Ved overskridelser av alarmgrensen skal årsak identifiseres og tiltak iverksettes om nødvendighet. Turbiditetsovervåkning er en metodikk som er benyttet ved andre utfyllingstiltak i landet.

Storsand Bolig AS ønsker å presisere at fyllingsfoten til eksisterende molo ligger på kote -8, mens det er søkt om tillatelse til å mudre ned til kote -5. Det er derfor molomasser som skal mudres, og ikke naturlige sedimentene. Molomassene består i hovedsak av blokker og grovere masser enn de naturlige sedimentene. Spredningspotensialet anses derfor som begrenset sammenlignet med mudring av naturlige sedimentene.

Selv om mudringstiltaket vil medføre noe spredning av partikler anbefales det ikke å benytte siltgardin grunnet ugunstige strømningsforhold og fordi siltgarden da jevnlig må åpnes for å slippe til fritidsbåter. For å begrense partikkelpåvirkningen på bløtbunnsområder i influensområdet skal mudringstiltaket gjennomføres etter at 2/3 av utfyllingen er bygget opp, slik at utfyllingen virker som et hinder for spredning av partikler. Videre skal tiltaket gjennomføres på vintertid for å redusere eventuell påvirkning spredning vil ha på reproduksjonen av bløtbunnsområdet inne i småbåthavnen. Vinterstid er også beste tid å gjennomføre tiltaket med tanke på å minimere spredning av japansk drivtang. Miljøriskoen for spredning av den fremmede arten ved fjerning av eksisterende molo anses som stor. Tangen er ettårig og vokser på våren, deretter brekker deler av og sprer seg på høsten. Gjennomføring på vinterstid vil forhindre dette. Tangen kan også (eventuelt med tilhørende stein) tas opp og deponeres på land.

Prosjektet skal også gjennomføre undersøkelser i bekken som renner ut i tiltaksområdet og kartlegge bekkens arts mangfold, samt fugleliv på land. Observasjoner i felt vil bli rapportert og ettersendt.

Halvorsen og Reine AS arbeider med detaljprosjekteringen for området. En vurdering av vannforskriften § 12 om ny aktivitet eller nye inngrep, samt en beskrivelse av hvordan tiltaket skal sikre at miljømålene iht. vannforskriftens § 4 vil komme som en del av deres videre arbeid.

Lovgrunnlag og myndighet

Forurensningsforskriften kapittel 22 fastsetter et generelt forbud mot mudring og dumping fra sjøgående fartøy. Etter søknad kan det imidlertid gis tillatelse til slike aktiviteter i medhold av § 22-6. Mudring og utfylling som gjennomføres fra land, krever også tillatelse etter forurensningsloven dersom tiltaket medfører fare for forurensning. Statsforvalteren er av oppfatning at omsøkt tiltak medfører fare for forurensning, og at det derfor må vurderes om det kan gis tillatelse til tiltaket etter forurensningsloven § 11.

Statsforvalteren har behandlet saken som rett forurensningsmyndighet for arbeid som kan medføre forurensninger i sjø eller vassdrag, jf. rundskriv T-3/12.

Statsforvalterens vurdering

Generelt

I utgangspunktet er det forbudt å forurense, jf. forurensningsloven § 7. Etter lovens § 11 kan forurensningsmyndigheten likevel, etter søknad, gi tillatelse til virksomhet som kan medføre forurensning. Når forurensningsmyndigheten avgjør om tillatelse skal gis etter § 11, legges det vekt på de forurensningsmessige ulempene ved tiltaket sammenholdt med de fordeler og ulemper som tiltaket vil medføre, jf. forurensningsloven § 11 femte ledd. Dette betyr at Statsforvalteren foretar en helhetlig vurdering der både miljøsinn, forurensningshensyn og alminnelige samfunnsmessige hensyn tas med i betraktningen.

Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i §§ 8-12 i samme lov legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet som berører naturmangfold. Naturmangfoldlovens prinsipper blir derfor anvendt som retningslinjer for vår skjønnsutøvelse, og blir vektlagt ved avgjørelse om tillatelse skal gis, og eventuelt på hvilke vilkår.

Tiltak som medfører fare for forurensning av vann, skal også vurderes etter vannforskriften. Forskriften setter miljømål for vann, og begrenser derav hva som kan tillates av tiltak ut fra tilstand og de ulike miljøkrav som er satt. Vannforskriften § 4 om miljømål for overflatevann, tilsier at

«tilstanden i overflatevann skal beskyttes mot forringelse, forbedres og gjenopprettes med sikte på at vannforekomstene skal ha minst god økologisk og kjemisk tilstand». Dersom et tiltak kan forringe eller vanskeliggjøre oppnåelse av miljømål, må tiltaket vurderes etter unntaksbestemmelsen i vannforskriften som følger av § 12.

Det er virkningene av det omsøkte tiltaket på det aktuelle stedet som er vurdert.

Vurdering etter vannforskriften

Vannforskriften setter klare og konkrete mål om miljøforbedringer i vannmiljøet i Norge. Hver vannforekomst får sin tilstand undersøkt og klassifisert etter gitte rammer. God økologisk og kjemisk tilstand er målet for alle vannforekomster som ikke har unntak, jf. vannforskriften § 4. Dersom en vannforekomst ikke har god økologisk tilstand, skal tiltak for å forbedre tilstanden gjennomføres.

Mudring og utfylling i sjø ved Storsand er planlagt i vannforekomsten Hurum (0101020500-C). I vannforvaltningsdatabasen Vann-Nett er vannforekomsten karakterisert som en beskyttet kyst/fjord med «moderat» økologisk tilstand. Det er de biologiske kvalitetselementene nitrat/nitritt og totalfosfor som gjør at vannforekomsten ikke oppnår «god» økologisk tilstand. Den kjemiske tilstanden i vannforekomsten er registrert som «dårlig» på grunn av blant annet PFOS, TBT og PAH-forbindelser i sjøbunnen. Vannforekomsten er ellers påvirket av organisk-/næringsforurensning i form av avrenning fra dyrket mark og punktutslipp fra renseanlegg (10 000 pe).

Grønsandbekken som renner ut i sjø rett sør for tiltaksområdet er en del av et større bekkefelt og tilhører vannforekomsten Storsand bekkefelt (010-5-R). Bekkefeltet har «moderat» økologisk tilstand på grunn av kvalitetselementene totalnitrogen og tilstanden på bunnfaunaen. Den kjemiske tilstanden er registrert som god, men bekkefeltet er påvirket av organisk-/næringsforurensning i form av avrenning fra husdyrhold/husdyrgjødsel.

I henhold til § 4 i vannforskriften skal tilstanden i overflatevann beskyttes mot forringelse, forbedres og gjenopprettes med sikte på at vannforekomsten skal ha minst god økologisk og kjemisk tilstand. Ny aktivitet og inngrep skal derfor ikke medføre forringelse eller vanskeliggjøre oppnåelse av miljømål som er satt.

Mudre- og utfyllingsarbeider vil trolig ikke medføre forringelse av den kjemiske tilstanden i vannforekomsten, så fremt utfyllingsmassene er fri for forurensning. Arbeidene vil likevel kunne medføre mobilisering av miljøgifter i form av PAH-forbindelser ved oppvirvling av sjøbunnen. Ettersom det er planlagt å gjennomføre tiltaket uten partikkelsperre, vil miljøgiftene kunne sedimentere med partikler og forurense områder langt unna tiltaksområdet. Dette vil i stor grad være avhengig av strømmer og strømningshastigheter i vannforekomsten.

Når det gjelder den økologiske tilstanden i vannforekomsten, kommer det frem av Vann-Nett at organisk-/næringsforurensning i form av nitrogenforbindelser er en utfordring. Dette synliggjøres også av *Helhetlig tiltaksplan for en ren og rik Oslofjord med et aktivt friluftsliv*, som konstaterer at tilstanden for livet i Oslofjorden er alvorlig og at nitrogentilførsler er en av de største bidragsyterne til dagens utfordringer i fjorden. Utfyllingsmasser i form av sprengstein med uomsatt sprengstoff, vil kunne tilføre ytterligere nitrogenforbindelser til Oslofjorden. Tiltakshaver mener at nitrogen fra sprengstein vil slippes ut i et strømrøkt område med utadgående strøm, og at nitrogen derfor raskt vil fortynnes. Statsforvalteren er enig med tiltakshaver at utvasking av nitrogen fra sprengsteinsfyllingen raskt vil fortynnes, men totalt sett vil Oslofjorden likevel motta mer nitrogen som følge av utfyllingsprosjektet. I henhold til forskning gjennomført av NIBIO (Nitrogen i sprengstein - avrenning og rensing, 2022) kan det teoretisk sett renne av mellom 21 og 64 tonn nitrogen fra en million kubikkmeter med sprengstein. Dersom en da legger verst tenkelig scenario til

grunn, vil en utfylling på 300 000 m³ sprengstein kunne medføre et utslipp av 19,2 tonn nitrogen. Dette vil tilsvare nesten 1 % av totale tilførsler av nitrogen til indre Oslofjord, dersom man legger til grunn en totalmengde på 2000 tonn som estimert i 2019.

Utfylling av 300 000 m³ sprengsteinsmasser i sjø ved Storsand kan medføre fare for forringelse av tilstanden i vannforekomsten. Statsforvalteren vurderer at enhver tilførsel av nitrogen til Oslofjorden medfører risiko for forringelse av økologisk tilstand i vannforekomsten, samt gjør det vanskeligere å oppnå «god» økologisk tilstand. Mye nitrogen og partikler kunne trolig blitt fjernet fra utfyllingsmassene gjennom spyling/rensing, men tiltakshaver beskriver at dette er en komplisert og ressurskrevende prosess som prosjektet ikke ønsker.

Vurdering etter naturmangfoldloven og forurensningsloven

Naturmangfoldloven § 8 stiller krav om at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger.

I Miljødirektoratets Naturbase (2023) er det ikke registrert naturtyper som vil bli direkte berørt av mudre- eller utfyllingsarbeidene, men det forekommer naturtyper i form av bløtbunnsområder og ålegress i umiddelbar nærhet til tiltaket:

- Færgestad (BM00078140) – Bløtbunnsområde i strandsonen rett nord for tiltaksområdet.
- Færgestad S (BM00078139) – Bløtbunnsområde i strandsonen som ligger i innløpet til båthavna.
- Sjølyst N (BM00078138) – Bløtbunnsområde i strandsonen rett sør for tiltaksområdet.
- Ellingstad (BM00058837) – Ålegressamfunn rett sør for tiltaksområdet.

Alle de registrerte naturtypene regnes som lokalt viktige for det biologiske mangfoldet i området. Det er i tillegg registrert flere naturtyper i form av bløtbunnsområder i strandsonen og ålegressamfunn lengre sør for tiltaksområdet. Utenfor tiltaksområdet ligger også Storskjær naturreservat som har som verneformål å bevare livsmiljøet for plante- og dyrelivet i området, særlig ut fra hensynet til sjøfuglene og deres hekkeplasser. Drøbakssundet utgjør også et lokalt viktig gyteområde for kysttorsk, og den nordlige delen av tiltaksområdet strekker seg inn i et frednings- og bevaringsområde for hummer. Grønsandbekken rett sør for tiltaksområdet er registrert som en sjøørretbekk i Lakseregisteret.

I henhold til helhetlig tiltaksplan for Oslofjorden frarådes nye inngrep i bløtbunnsområder og ålegressenger. Disse naturtypene fungerer som viktige oppvekst- og leveområder for fisk og andre marine organismer, og er å anse som grunnpilarer for livet i Oslofjorden. Tilstanden for livet i Oslofjorden er i dag kritisk, og Statsforvalteren ser det som nødvending å ivareta viktige naturtyper som genererer et stort biologisk mangfold. De fleste fysiske tiltakene som gjennomføres skjer i sjiktet mellom land og sjø, og det er også her vi finner de største naturverdiene. Både bløtbunnsområder og ålegressenger er under enormt press som følge av utbygging. Disse naturtypene er heller ikke fornybare, og Statsforvalteren ser det derfor som negativt at disse nedslammes, fragmenteres og ødelegges.

Søknaden og Statsforvalterens behandling av den er basert på eksisterende kunnskap om det biologiske mangfoldet i og rundt tiltaksområdet. Statsforvalteren anser at kunnskapsgrunnlaget er tilstrekkelig til at kravet i naturmangfoldloven § 8 om at beslutningene skal hvile på et best mulig kunnskapsgrunnlag, er oppfylt. Naturmangfoldloven § 9 (føre-var-prinsippet) er tydelig på at når det

treffes en beslutning uten at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger den kan ha for naturmiljøet, skal det tas sikte på å unngå mulig vesentlig skade på naturmangfoldet.

Statsforvalteren vurderer at vi har tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger tiltaket vil kunne ha for naturmangfoldet, og dette legges blant annet til grunn for avslaget på søknaden.

Påvirkninger på et økosystem skal også vurderes ut fra den samlede belastningen som økosystemet er eller vil bli utsatt for, jf. naturmangfoldloven § 10. Statsforvalteren mener det er viktig å fokusere på at alle fysiske tiltak i sjø og i strandsonen er med på å øke den samlede belastningen på en vannforekomst og på det biologiske mangfoldet. Som nevnt er Oslofjorden under et enormt press som følge av bit-for-bit nedbygging, og vi vurderer at det aktuelle tiltaket vil skje på bekostning av et område med store naturverdier. Statsforvalteren legger derfor stor vekt på prinsippet om samlet belastning etter naturmangfoldlovens § 10.

Både mudring og utfylling av masser vil kunne bidra til nedslamming og ødeleggelse av naturtyper/naturverdier i tilknytning til tiltaksområdet. Det beskrives i søknaden at det kan forventes at utfyllingsmassene kan inneholde mellom 24 000 – 30 000 m³ finstoff (silt, leire, sand og grus) som vil spre seg i vannmassene ved utfylling. Uten avbøtende tiltak i form av partikkelsperrer vil dette kunne bety at både bløtbunnsområder, ålegressenger, fredningsområder for hummer, samt gyteområder for torsk nedslammes. Både finstoff og oppvirvlede partikler som følge av mudring og utfylling, vil i tillegg kunne spres og forurense områder langt unna tiltaksområdet. Selv om det ikke skal skje direkte inngrep på sjøbunnen der hvor det forekommer viktige naturtyper, vurderer Statsforvalteren at tiltaket likevel vil kunne medføre skade på viktige naturtyper, samt annen natur som befinner seg innenfor tiltaksområdet.

Dette er et tiltak av stort omfang, som vil legge beslag på store arealer på sjøbunnen.

Statsforvalteren vurderer at det er viktigere å hensynta fjorden og det biologiske mangfoldet, enn å tillate en utfylling som kan forringe tilstanden i vannforekomsten, samt medføre skade på et artsrikt område med store naturverdier.

Samfunnsmessige hensyn

I henhold til forurensningsloven § 11 femte ledd, skal de forurensningsmessige ulempe ved et tiltak sammenholdes med de fordeler og ulemper som tiltaket for øvrig vil medføre. For tiltak som kan medføre forurensning eller skader på biologisk mangfold, vil samfunnsnyttens av tiltaket være et relevant hensyn å vurdere, da dette vil kunne ha betydning for om tillatelse kan gis. Jo lavere samfunnsnyttens er, desto lavere er terskelen for å avslå søknaden. Når samfunnsnyttens av et tiltak er betydelig, så vil dette kunne veie opp for noen av de miljømessige ulempe som tiltaket vil medføre.

Statsforvalteren legger stor vekt på målene i både vannforskriften og Helhetlig tiltaksplan for Oslofjorden, og vi vurderer at samfunnsnyttens for allmennheten av en ny molo ikke veier opp mot de mulige miljøkonsekvensene tiltaket vil kunne medføre, jf. forurensningsloven § 11 femte ledd. Vi kan ikke se at etablering av en stor molo er av tungtveiende samfunnsinteresser eller et nødvendig tiltak, og vi vurderer at tiltaket er i strid med målene i helhetlig tiltaksplan for Oslofjorden og vannforskriften.

Regjeringen vil legge til rette for at Oslofjorden skal få god miljøtilstand og være attraktiv for friluftslivet slik at enda flere får gode opplevelser knyttet til fjorden. Denne innebærer blant annet å ivareta naturverdier som bidrar til å skape et rikt biologisk mangfold, samt bedre fjordens økologiske- og kjemiske tilstand. Målet er at Oslofjorden skal være ren, rik og tilgjengelig for alle. Utbygging av en molo som legger beslag på strandsonen og sjøbunnen, samt bidrar til økte tilførsler av nitrogen, partikler og annen forurensning, er ikke forenelig med dette. Statsforvalteren gir derfor

ikke tillatelse til mudring og utfylling i forbindelse med etablering av ny molo.

Forhold til plan

Tiltaket er i tråd med reguleringsplan for Slottet, Storsand (planID 06283071) vedtatt av kommunestyret 13.04.2021.

Reguleringsplanen ble dermed vedtatt rett etter at regjeringen la fram tiltaksplanen for Oslofjorden i mars 2021. Planarbeidet ble likevel gjennomført før tiltaksplanen for Oslofjorden ble lagt frem. Mye av ansvaret for å bedre tilstanden til Oslofjorden legges på kommunene gjennom arealplanleggingen, og kommunene har en viktig rolle i arbeidet med å redde Oslofjorden.

Helhetlig tiltaksplan for Oslofjorden er sentral i forbindelse med Statsforvalterens oppdrag knyttet opp mot vannmiljø, biologisk mangfold og forurensning, og vi har hatt et enormt fokus på tiltaksplanen de to siste årene. Statsforvalteren må derfor legge vekt på målene i tiltaksplanen i forbindelse med vår behandling av søknaden.

Konklusjon

Statsforvalteren avslår søknaden fra Storsand Bolig AS om tillatelse til mudring og utfylling i sjø ved Slottet, Storsand (gbnr. 353/115) i Asker kommune med hjemmel i forurensningsloven § 11.

Statsforvalteren mener at fordelene, herunder samfunnsnyttene, av tiltaket ikke veier opp mot de miljøkonsekvensene tiltaket vil kunne medføre, jf. forurensningsloven § 11 femte ledd. Omfanget av den planlagte utfyllingen er betydelig, og Statsforvalteren vurderer at det er viktigere å hensynta fjorden og det biologiske mangfoldet, enn å tillate en utfylling som potensielt kan forringe tilstanden i vannforekomsten, samt medføre skade på et artsrikt område med store naturverdier.

Vedtak om avslag

Statsforvalteren i Oslo og Viken avslår søknad om tillatelse etter forurensningsloven til mudring og utfylling ved Slottet, Storsand (gbnr. 353/115) i Asker kommune.

Hjemmel for vedtaket om avslag er forurensningsloven § 11.

Vedtak om gebyr

Statsforvalteren viser til varsel om gebyr datert 02.09.2022. Det ble varslet sats 4 som utgjør kr. 112 300,- for behandling av søknaden.

På bakgrunn av medgått ressursbruk vedtar Statsforvalteren at forurensningsforskriftens § 39-4 sats 5 kommer til anvendelse i denne saken. Storsand Bolig AS skal derfor betale kr. 74 800,- for Statsforvalterens arbeid med søknaden. Hjemmel for vedtaket er forurensningsforskriftens § 39-3, jf. § 39-4.

Ressursbruk knyttet til saksbehandlingen er lagt til grunn ved fastsettelse av gebyrsats. Herunder hører gjennomgang av søknaden, møter og korrespondanse med søker, høring av saken, samt endelig ferdigstilling av vedtaket. Innsats fra andre fagpersoner hos Statsforvalteren inngår også. Miljødirektoratet vil ettersende faktura.

Klagegang

Vedtakene om avslag og gebyrfastsettelse kan av sakens parter og andre med rettslig klageinteresse påklages til Miljødirektoratet, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29. Klagefrist settes til 15.08.2023.

En eventuell klage skal fremsettes for Statsforvalteren i Oslo og Viken. Klagen skal angi hva det klages over, og den eller de endringene som ønskes. Klagen bør begrunnes, og andre opplysninger av betydning for saken bør nevnes, jf. forvaltningsloven § 32.

Med hilsen

Hilde Sundt Skålevåg
seksjonssjef
Klima- og miljøvernavdelingen

Andreas Røed
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Slottet hytteeierforening			
Kystverket	Postboks 1502	6025	ÅLESUND
NATURVERNFORBUNDET I OSLO OG AKERSHUS	Sognsveien 231	0863	OSLO
Norges vassdrags- og energidirektorat	PB 5091 Majorstuen	0301	OSLO
Asker kommune	Katrineåsveien 20	3440	RØYKEN
Norsk Maritimt Museum			
Norconsult AS	Kjørboeveien 22	1337	SANDVIKA
Fiskeridirektoratet	Postboks 185 sentrum	5804	BERGEN
Janne Vinje Martinsen			
STATENS VEGVESEN	Postboks 1010 Nordre Ål	2605	LILLEHAMMER
Torild Wraalsen			
Vannområde Indre Oslofjord Vest	Postboks 700	1304	SANDVIKA
Unn Orstein			